

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Petri De Dusburg, Ordinis Teutonici Sacerdotis, Chronicon
Prussiae**

Petrus <de Dusburg>

Francofurti ; Lipsiae ; Regiom. Pruss., 1679

Cap. XL. De Novo bello Swantepelci & conflictu in Rensen.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11850

Conradus Landgr. Thuring. V. Mag. Ord. Teut. Gen.
Poppo de Ostera II. Mag. Prussiae Provincialis.

- (b) IMOS vocatur in Chronico Ordinis. Idem habet ex Chronico dicto, ut pleraque omnia, Thomas Waiffelius in *Chron. fol. 66.* Sed Johannes Micraelius alia nobis tradit in *Chron. Pomeran. pag. 220.*
- (c) Mos ad S. Evangelia jusjurandum præstandi antiquissimus est. Jam enim Chrysoftomus hom. 12. in Matth. *Audite, inquit, vos Clerici, qui jurantibus Sacra Evangelia porrigitis. Quomodo potestis ab illo jurejurando esse securi, qui semen perjurii datis?* Sed & alios ritus hic in usu fuisse certum est. Idem enim Chrysoftomus testatur, alicubi moris fuisse, ut Christiani sacramentum præstituri, sacramensam contingerent. *hom. 26. ad Populum Antiochenum.* Alios jam ritus prætereo, de quibus videatur Aloysius Novarinus *Tom. II. Adagiorum, Excursu 119. pag. 332. seqq.* Paganinus Gaudentius in *lib. de moribus Seculi Justinianæ cap. 6.*

CAP. XL.

De.

*Novo bello Swantepelci & conflictu
in Rensen.*

SED quia sensus humani semper proni sunt in malum, & à viâ, quam homo ab adolescentia sua consuevit cum senuerit de facili non recedat: Ideo perversus ille Dux Pomeraniæ plenus iniquitate, innatam sibi malitiam quam à juventute sua solitus fuit exercere non diu potuit occultare, sed post contractam pacem, revoluto anno, immemor salutis suæ & sacramenti quo firmaverat dictam pacem immemorque sanguinis sui, scilicet filii & aliorum obsidum, quos dedit in pignus, rupto fœdere pacis, cum Neophytis apostatis terræ Pruschia & Sudovvitis, collegit exercitum grandem nimis, qui præter alia mala in captivis & occisis & infinita præda totam terram Colmensem, exceptis tribus castris, Thorun, Culmine & Redino in solitudinem re-

S 2

de-

*Conradus Landgr. Thuring. V. Magister Ord. Teut. Gen.
Poppo de Osterna II. Magister Prussie Provincialis.*

degerunt. Quo facto cum exercitu suo venerunt ante castrum & Civitatem Colmen, & ibi steterunt usque ad vesperam in superbia & abusione, postea secesserunt usque ad paludem, quæ dicitur Rensen, & ibi per noctem quieverunt. Quo percepto fratres de Colmine cum CCCC. Viris secuti sunt eos, & dum media pars Exercitus infidelium paludem prædictam transivisset, Fr. Theodoricus antiquus Marschalcus voluit posteriorem partem invadere, asserens, quod antequam alii redirent, isti essent occisi; cui consilio contradixit Fr. Dellvinus novus Marschalcus, & licet seniores fratres invitè facerent, quia videbatur eis, quod invadendo eos ante cogerent ipsos ad defensionem; tamen secuti fuerint consilium ejus & aggressi sunt eos viriliter in anteriori parte, & statim conversi sunt in fugam, quos Christiani sequentes, plures occiderunt, & disperso exercitu Christianorum Marschalcus cum XXIII. armigeris venit circa montem quendam, in quo invenit IV. millia infidelium contra se parata ad bellum. Sed dum Prutheni viderent tam paucos circa Vexillum fratrum, resumptis Viribus & audacia, irruerunt repentè in eos, & Marschalcum & fratres omnes cum CCCC. viris occiderunt præter X. qui fugientes salvati sunt. Tandem venerunt fratres de Thorun, cum CC. Viris ad locum & horam eis deputatam à Marschalco, & dum viderent fratres occisos, fugerunt; quos Prutheni sequentes plures occiderunt, alii evaserunt. Collectâ ergo prædâ, quæ magna fuit nimis, multas mulieres & parvulos cum magno gaudio deduxerunt. Inter quos fuit Martinus Golin cum sorore sua imprægnata, quæ dum propter gravedinem partus non posset sequi, exercitum accelerantem, is, qui eam captivam duxit, cum gladio Ventrem ejus aperuit, & infans Vivus cecidit in arenam, & ipsa exspiravit. Quod factum

Conradus Lanagr. Thuring. V. Magister Ord. Gen.
Poppo de Osterna II. Mag. in Prussia Provincialis.

factum detestabile idem Martinus in tantum abhorruit & tantam concepit inde invidiam contra Infideles, quod postquam fuisset liberatus ab eis percussit eos sæpius plagâ magna, prout inferius apparebit. Post recessum ipsorum dum fratres viderant mala quæ fecerant in populo, dixerunt invicem: Væ nobis, ut quod nati sumus videre contritionem populi nostri & contritionem terræ nostræ & sedere illic cum detur in manus inimicorum trucidati sunt senes ejus. Juvenes ejus ceciderunt in gladio inimicorum quæ prius erat libera, facta est ancilla. Ecce forma nostra & pulchritudo nostra & claritas nostra desolata est & coinquinaverunt gentes, quod ergo vobis ad hæc vivere. Sciderunt ergo Vestimenta sua & cooperuerunt se ciliciis & cum eis gravi timore perterritus omnis populus, qui superstes fuerat, planxit.

1. Macch. 2.
8. seq.

ANIMADVERSIO.

AD CAP. XL.

(a) Causam belli hujus Joannes Micrahus, ut suum excuset Sventopelcum, affert hanc: Dicit in pactis promississe Cruciferos restitutionem arcis Sardevviz: Pacatis vero rebus non Sventopelco eos, ut in pactis promissum erat, sed Samborio fratri Sventopelci, Ordini Teutonico addito, arcem tradidisse. Sed neminem suæ sententiæ allegat Authorem, quod alias facere solet. *Vid. lib. II. Pomer. cap. 97. p. 280.*

CAPUT XLI.

De

Quodam Miraculo.

Quædam Mulier dum post conflictum cum aliis civibus de Colmien iret ad locum certaminis ad sepeliendum corpora interfectorum & maritum suum semivivum vellet ad Civitatem

S 3

tem